

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 327/2010-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. júla 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. V., Kanada, zastúpeného advokátkou JUDr. D. S., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 30/08 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. V. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. marca 2010 doručená sťažnosť Ing. P. V. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 30/08 (predtým vedenom pod sp. zn. 42 C 32/92).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že: «Matka sťažovateľa, pani A. V. ešte 08. 01. 1992 v konaní 42 C 32/92 požadovala, aby Okresný súd Košice I. (...) rozhodol o jej nároku na vydanie nehnuteľností(...)

Dňa 15. 2. 1996 žalobkyňa zomrela a do začatého súdneho konania na strane žalobcu vstúpil jej syn - sťažovateľ. Uznesením z 05. 03. 2007 súd pripustil vstup ďalších účastníkov do konania: druhého žalobcu, závetného dediča, Ing. R. S. a žalované M. K.(...)

Okresný súd Košice I. sp. zn. 42C/32/1992 medzitimným rozsudkom z 20. 07. 2007 podľa § 152 ods. 2 O. s. p. v spojení s uznesením súdu z 02. 10. 2007 rozhodol o základe prejednávanej veci, t. j., že „žalobcovia v 1 a 2. rade sú osobami oprávnenými podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 87/1991 Zb., a to každý z nich v rozsahu 3/24-ín nehnuteľností zapísaných na LV č. 10527. Lebo na základe skutkového stavu zisteného z vykonaného dokazovania zistil, že bola naplnená skutková podstata § 6 ods. 2 zákona č. 87/1991 Zb., pretože štát prevzal vec matky sťažovateľa bez právneho dôvodu a o tejto skutočnosti nebolo v priebehu súdneho konania rozporu. Vydanie nehnuteľnosti vylúčil súd na samostatné konanie č. 23 C 30/2008-64 z dôvodu uskutočnenia znaleckého dokazovania z odboru stavebníctva na zodpovedanie otázky, či administratívna budova s. č. 38 na H. ulici v K. o rozsahu 6/24-ín zapísaná na LV č. 10527, katastrálne územie K., vedená Správou katastra K. oproti svojmu pôvodnému stavu a účelu, ktorému slúžila, stratila svoj pôvodný, stavebnotechnický charakter v zmysle ust. § 8 ods. 1 zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách. (...)

Sťažovateľova záležitosť nie je ani po 18 rokoch právoplatne rozhodnutá a skončená. Je to tak napriek tomu, že už pri začatí súdneho konania v roku 1991 boli súdu predložené listinné dôkazy, ktoré sťažovateľove práva nepochybné osvedčili. (...)

Aj keď Ústavný súd už o jednej sťažnosti sťažovateľa v roku 2007 rozhodol, sťažovateľ do dnešných dní neprestal byť obeťou porušovaniu práv zaručených ústavou a Dohovorom(...)»

Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„Okresný súd Košice I. v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 30/2008–64 (predtým 42 C 32/92) porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené čl. 6 od. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okresnému súdu Košice I, prikazuje konať vo veci vedenej pod sp. zn. 23 C 30/2008-64 a bez zbytočných prieťahov a čo najrýchlejšie záležitosť ukončiť.

Sťažovateľovi Ing. P. V. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 3.000,- Eur, ktoré je Okresný súd Košice I. povinný vyplatiť v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Košice I. je povinný vyplatiť Ing. P. V. trovy právnych služieb v sume 260,70 Eur do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. D. S.(...)“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal(...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02).

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom okresného súdu v konaní o vydanie nehnuteľností vedenom pod sp. zn. 23 C 30/08, v ktorom vystupuje ako žalobca v 1. rade, dochádza k porušovaniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd už v prípade sťažovateľa podanom vo veci vedenej pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 42 C 32/92 rozhodol nálezom sp. zn. IV ÚS 56/07 zo 14. júna 2007, v ktorom vyslovil, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v tomto konaní bolo porušené. Zároveň prikázal okresnému súdu vo veci konať a priznal sťažovateľovi finančné zadost'účinenie v sume 150 000 Sk a náhradu trov konania.

Z prehľadu procesných úkonov, ktoré vyplývajú z obsahu sťažnosti, ako aj zo súdneho spisu, do ktorého bolo nahliadnuté, vyplýva, že okresný súd od 14. júna 2007, t. j. od rozhodnutia ústavného súdu nálezom v konaní sp. zn. IV. ÚS 56/07 konal vo veci v podstate priebežne. Dňa 20. júla 2007 okresný súd vo veci vedenej pod sp. zn. 42 C 32/92 vyhlásil čiastočný rozsudok a zároveň návrh na vydanie veci vylúčil na samostatné konanie vedené pod sp. zn. 23 C 30/08. Okresný súd po vykonaní náležitých úkonov súvisiacich s vybavením podaného odvolania (výzva na zaplatenie súdneho poplatku, výzva na vyjadrenie ostatných účastníkov konania k podanému odvolaniu) 13. novembra 2007 predložil vec Krajskému súdu v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“), ktorý 12. marca 2008 potvrdil rozsudok okresného súdu. Dňa 16. apríla 2008 bol spis vrátený okresnému súdu. Po návrhu sťažovateľa z 22. apríla 2008 na doplnenie dokazovania vykonaním kontrolného znaleckého posudku okresný súd uznesením z 11. septembra 2008 nariadil znalecké dokazovanie a uložil vypracovanie znaleckého posudku do 90 dní od doručenia spisového materiálu znalcovi a zároveň uložil účastníkom konania zložiť na účet okresného súdu preddavok na trovy znaleckého dokazovania. Dňa 30. októbra okresný súd uznesením rozhodol o vrátení časti zaplateného preddavku na trovy znaleckého dokazovania z dôvodu, že tieto sťažovateľ nezaplatil na účet súdu, ale v kolkových známkach, a takto prijatý preddavok nebolo možné vyplatiť znalcovi. Dňa 28. novembra 2008 okresný súd uznesením priznal znalcovi preddavok na trovy znaleckého dokazovania. Dňa 30. januára 2009 bol spisový materiál doručený znalcovi na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 19. mája 2009 okresný súd vyzval znalca na predloženie znaleckého posudku a 5. júna 2009 túto výzvu zopakoval pod hrozbou poriadkovej pokuty. Dňa 16. júna 2009 bola okresnému súdu doručená žiadosť znalca o predĺženie termínu na vyhotovenie znaleckého posudku z dôvodu náročnosti znaleckej úlohy do 31. augusta 2009. Okresný súd uznesením z 23. júna 2009 zmenil lehotu na vypracovanie znaleckého posudku na požadovaný termín. Znalec 11. septembra 2009 predložil vypracovaný znalecký posudok. Okresný súd 17. augusta 2009 uznesením rozhodol o priznaní znaleckej odmeny. Dňa 8. septembra 2009 okresný súd vyzval účastníkov konania na vyjadrenie sa k znaleckému posudku.

Dňa 27. októbra 2009 okresný súd nariadil pojednávanie na 3. december 2009, ktoré bolo odročené na 21. január 2010 z dôvodu potreby vypočuť znalca k vypracovanému posudku. Pojednávanie uskutočnené 21. januára 2010 bolo opätovne odročené z dôvodu doplnenia dokazovania na 18. marec 2010. Dňa 18. marca 2010 okresný súd vyhlásil rozsudok vo veci.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa posúdil ako zjavne neopodstatnenú z dôvodu, že namietaný postup okresného súdu v období od nálezú ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 56/07 zo 14. júna 2007 nemožno považovať za porušenie práva garantovaného v citovanom článku ústavy a dohovoru. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu sa otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého prípadu najmä podľa týchto troch kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. II. ÚS 26/95). Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (pozri napr. rozhodnutie sp. zn. I. ÚS 128/03 z 25. júna 2003 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu).

Podľa názoru ústavného súdu nemožno na základe skutočností uvedených v sťažnosti považovať namietaný postup okresného súdu za taký, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako

zbytočné priet'ahy v zmysle citovaného článku ústavy, preto bolo potrebné s'ťažnosť vo vzťahu k okresnému súdu odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

Po rozhodnutí ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 56/07 okresný súd v napadnutom konaní vykonával procesné úkony v podstate plynulo a tieto smerovali k odstráneniu právnej neistoty s'ťažovateľa, čo je hlavným účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (II. ÚS 61/98). Postup okresného súdu, aj keď nebol vždy bez priet'ahov, sa zjavne nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. Pretože s ohľadom na tieto skutočnosti neprichádza do úvahy, aby ústavný súd namietaný postup všeobecného súdu mohol po prijatí návrhu na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd návrh odmietol ako zjavne neopodstatnený.

Z uvedených dôvodov ústavný súd s'ťažnosť s'ťažovateľa po jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. júla 2010